

Text of the motion adopted by the
States of Surinam on 7th October, 1965

The States of Surinam,
considering,

that the United Kingdom of Great Britain have the
intention of granting independence to British Guiana,
at any rate that negotiations to that end will be held
in the near future;

that it is customary that the boundaries of such
future independent territory be defined at the time of
the granting of independence;

that the frontier between Surinam and British
Guiana is established as of old,

that the upper reaches of the Corentyne were
rightly renamed Upper-Corentyne ("Boven Corantijn") by
the Government, by Territorial Decree of 5th May, 1965
(g.b. 1965, No. 45);

that the Government of the United Kingdom of Great
Britain have protested against this;

that the States, representing the entire people of
Surinam, are firmly convinced that the Government were
fully entitled to act as they did;

that any possible fixation of the boundaries of
British Guiana disregarding the sovereign rights of
Surinam on its territory will be considered an unlawful
act.

DECIDE:

to call upon the Government to do everything within
their power to prevent any tampering whatsoever with
the sovereign rights of the country and its territory,
and proceed with the order of the day.

1	2	3	4	5	6
The National Archives					
Ref: FO371/184588 205517					
Please note that this copy is supplied subject to the National Archives' terms and conditions and that your use of it may be subject to copyright restrictions. Further information is given in the enclosed Terms and Conditions of supply of Public Records' leaflet					

Explanatory Memorandum of the Government of Suriname dated July 1977 relating to the Bill for the extension of the territorial sea of the Republic of Suriname and the establishment of the contiguous economic zone.

Original in Dutch. Translation provided by Guyana.

MEMORANDUM OF EXPLANATION

The law of the sea has for years been governed by customary law. In 1958 a change came when, under the auspices of the United Nations, four multilateral treaties were adopted, in which the most important rules of international law concerning the law of the sea were codified.

This pertained to the following four multilateral treaties, to which Suriname was a party, as part of the Kingdom of the Netherlands:

1. Convention on the Territorial Sea and the Contiguous Zone;
2. Convention on the High Seas;
3. Convention on Fishing and Conservation of the Living Resources of the High Seas;
4. Convention on the continental Shelf.

In the Convention on the territorial sea and the contiguous zone the rules in connection with the territorial sea in general were fixed, but no agreement could be reached on the width of the territorial sea.

A second law of the sea conference which was held in 1960 under auspices of the United Nations to decide on the width of the territorial sea failed as well.

The modern views with regards to the many possibilities of exploration and exploitation of the sea, its bed and subsoil, resulted in a decision by the United Nations General Assembly to convene a third international law of the sea conference.

In 1973 the first session of this third international law of the sea conference was held in New York to discuss the procedure which was to be followed in decision-making. Subsequently, in 1974 a second session was held in Caracas which was followed by a third in Geneva in 1975.

The fourth and fifth sessions of the third law of the sea conference were held in New York in 1976. In July 1977 the sixth session of this law of the sea conference was adjourned until 1978.

Despite the months-long duration of this third law of the sea conference, no consensus has been reached on the future law of the sea. However, on some important parts of this

future law of the sea agreement could be reached by the majority of countries participating in this third law of the sea conference.

Upon the basis of this agreement informal legal texts were drafted which reflect the nucleus of the matters agreed upon.

The most important innovation concerns the establishment of an economic zone bordering the territorial sea and extending to 200 nautical miles from the coast. In this economic zone the coastal State will be able to exercise important sovereign rights.

Furthermore, the majority of States reached an agreement as to the width of the territorial sea which will be 12 nautical miles.

The negotiations on the exploration and exploitation of the high seas proceeded very difficultly and this delayed the completion of a consolidated treaty text in which the new law of the sea were to be laid down.

Meanwhile, many States have adapted their legislation to conform to the general agreement reached at the sessions of the law of the sea conference so far.

Apart from many South American and other developing countries, the United States, the Soviet Union as well as the EEC – on behalf of her member States – have proclaimed an economic or fishery zone.

This bill not only extends the territorial sea of the Republic of Suriname, but also purports to establish an economic zone adjoining the coast, as explained above.

The following explanation relates to Article 3:

The nil-metre depth line along the Suriname coast is shown on the hydrographical map No. 2017 of April 1961. This map was republished in January 1971 in scale 1 : 750,000 and was officially recognized by the Surinamese Government. The nil-metre depth line lies 18 decimetres under the middle level (normal Suriname level).

There where the rivers flow straight into the sea, the base line is a straight line in the mouth of the river, situated between the nil-metre depth line of the shores.

The terminology of Articles 7 and 8, i.e. “by or in virtue of this law” means, licences which will be given by the Government to eligible parties.

These licences must contain the conditions under which such a licence can be obtained. In granting these licences the Government has to observe the stipulations of Article 5.

In connection with the Bill passed in Parliament providing for a New Penal Procedural Code, the necessary amendments to the Penal Code will have to be made.

In anticipation of such amendment, this law therefore enables the seizure of all catch and equipment used in the breach of the law.

Paramaribo, July 1977

Minister of General and Foreign Affairs

Minister of Justice and Police

Minister of Agriculture, Cattle Breeding and Fishery.

Alfred *Surinam's Draft Territorial*
Sea Law

Wet van
houdende uitbreiding van
de territoriale zee van de
Republiek Suriname en de
instelling van de daaraan
grenzende economische zône.

MEMORIE VAN TOELICHTING

Het zeerecht is jarenlang beheerst door het internationaal gewoonterecht. Hierin kwam verandering toen in 1958 onder auspiciën van de Verenigde Naties 4 (vier) multilaterale verdragen het licht zagen, waarin de belangrijkste regels van het volkenrecht met betrekking tot het zeerecht gecodificeerd werden.

Het betrof de volgende vier multilaterale verdragen, waarbij Suriname als deel van het Koninkrijk der Nederlanden partij was:

1. het verdrag inzake de territoriale zee en de aansluitende zône;
2. het verdrag inzake de volle zee;
3. het verdrag inzake de visserij en de levende rijkdommen van de volle zee;
4. het verdrag inzake het continentaal plateau.

In het verdrag inzake de territoriale zee en de aansluitende zône werden er wel regels vastgesteld over de territoriale zee in het algemeen, maar over de breedte van deze zee kon er geen overeenstemming bereikt worden.

Een tweede zeerechtconferentie die onder auspiciën van de Verenigde Naties in 1960 werd gehouden ter vaststelling van de breedte van de territoriale zee had evenmin succes.

De moderne inzichten over de vele mogelijkheden die de exploratie en exploitatie van de zee, haar bedding en haar ondergrond bieden, leidden ertoe dat de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties besloot om een derde zeerechtconferentie bijeen te roepen.

- In 1973 werd...-

In 1973 werd de eerste zitting van deze derde zeerechtconferentie in New York gehouden ter bespreking van de te volgen procedure bij de besluitvorming.

Daarna werd er in 1974 een tweede zitting gehouden in Caracas die gevolgd werd door een derde zitting in Genève in 1975.

De vierde en vijfde zitting van de derde zeerechtconferentie werden in 1976 in New York gehouden. In juli 1977 werd de zesde zitting van deze zeerechtconferentie verdaagd tot 1978.

Ondanks de maandenlange zittingen van deze derde zeerechtconferentie is men er niet in geslaagd om een consensus te bereiken over het zeerecht van de toekomst.

Wel is er over enkele belangrijke onderdelen van dit toekomstige zeerecht overeenstemming bereikt onder de grote meerderheid van landen die in deze derde zeerechtconferentie participeerden.

Op grond van deze overeenstemming werden er informele wetsteksten opgesteld die de neerslag vormen van datgene waarover de participanten het in grote lijnen eens waren.

De belangrijkste innovatie betreft de instelling van een economische zône grenzende aan de territoriale zee en strekkende tot 200 nautische mijl uit de kust. In deze economische zône zal de kuststaat, belangrijke soevereine rechten kunnen uitoefenen.

Voorts werd er door de grote meerderheid van Staten overeenstemming bereikt over de breedte van de territoriale zee, die 12 nautische mijl zal bedragen.

De onderhandelingen over de exploratie en exploitatie van de volle zee verlopen zeer moeizaam, hetgeen vertragend werkt op de totstandkoming van een geconsolideerde verdragstekst, waarin het nieuwe zeerecht zal worden neergelegd.

Inmiddels hebben vele Staten hun wetgeving in overeenstemming gebracht met datgene waarover er in grote lijnen overeenstemming bereikt werd op de zittingen van de derde zeerechtconferentie.

Naast de vele Zuidamerikaanse en andere ontwikkelingslanden hebben ook de Verenigde Staten, de Sovjet Unie alsmede de EEG voor haar lid Staten een economische- of visserijzône afgekondigd.

- Het voorliggend...-

Het voorliggend wetsontwerp breidt niet alleen de territoriale zee van de Republiek Suriname uit, maar strekt ook tot het creëren van een economische zône voor de Surinaamse kust, zoals hierboven is omschreven.

Ten aanzien van artikel 3 moge de volgende toelichting dienen.

De nul-meter dieptelijk langs de Surinaamse kust is aangegeven op de hydrografische kaart No. 2017 van april 1961. Deze kaart is in januari 1971 heruitgegeven in de schaal 1 : 750.000 en officieel door de Surinaamse Regering erkend. De nul-meter dieptelijk ligt 18 du onder de middenstand (Normaal Surinaamse Feil).

Ter plaatse waar de rivieren rechtstreeks in zee stromen is de basislijn een rechte lijn in de monding van de rivier, gelegen tussen de nul-meter dieptelijne van de oevers.

Met de in artikelen 7 en 8 gebezigde terminologie t.w. "bij of krachtens deze wet" wordt bedoeld, de vergunningen die zullen worden verleend door de Overheid aan daarvoor in aanmerking komende gegadigden.

De vergunningen dienen de voorwaarden in te houden die in acht moeten worden genomen, voor de verkrijging hiervan. De Overheid is bij het verlenen van vergunningen gebonden aan het bepaalde in artikel 5.

In verband met het door het Parlement aangenomen ontwerp met betrekking tot de invoering van een nieuw Wetboek van Strafvordering en de inwerkingtreden daarvan, zullen noodzakelijke wijzigingen c.g. aanvullingen in het Wetboek van Strafrecht dienen te worden aangebracht.

- 4 -

Anticiperend op de aan te brengen wijzigingen c.g. aanvullingen werd gemeend in deze wet de mogelijkheid te moeten creëren, om ook bij overtredingen verbeurdverklaring mogelijk te maken van de vangst en van de voorwerpen waarmee het strafbare feit heeft plaats gehad.

Paramaribo, juli 1977

De Minister van Algemene-
en Buitenlandse Zaken,

De Minister van Justitie
en Politie,

De Minister van Landbouw,
Veeteelt en Visserij,

Page 1

**Law concerning the extension of the Territorial Sea
and the establishment of a Contiguous Economic Zone of 14 April 1978**

Article 1

The sovereignty of the Republic of Suriname extends beyond the land territory and the internal waters to:

- (a) A belt of sea adjacent to its coast and described as the territorial sea;
- (b) The airspace above the territorial sea; and
- (c) The seabed and the subsoil of the territorial sea.

The Republic of Suriname exercises this sovereignty with due observance of the rules of international law.

Article 2

The outer limit of the territorial sea is determined by a line, each point of which is situated at a distance of 12 nautical miles from the nearest point on the line of the low-water mark along the shore, the so-called baseline.

Article 3

The belt of sea adjacent to and extending from the outer limit of the territorial sea of the Republic of Suriname to a distance of 200 nautical miles, measured from the line of the low-water mark as defined in article 2 of this law, is considered the economic zone.

Article 4

1. In the economic zone the Republic of Suriname has sovereign rights concerning the exploration, exploitation, conservation and management of natural resources, living as well as non-living, on the seabed and in the subsoil and the superjacent waters.

2. Without prejudice to the above it can be decreed that the provisions of this law and the instructions based thereon shall also apply to:

- (a) To erect and use artificial islands, installations and similar structures;
- (b) To protect the sea environment; this includes taking measures against pollution;
- (c) To conduct scientific research and experiments;
- (d) To extract energy from water currents and winds;
- (e) To engage in other activities aimed at the economic exploration and exploitation of this zone.

Article 5

In the economic zone described above, all nations, with due observance of the international law, enjoy:

National legislation - DOALOS/OLA - United Nations

1. Freedom of navigation;
2. Freedom of overflight;
3. Freedom to lay submarine cables and pipelines;
4. Freedom to exercise internationally recognized rights in connection with navigation and communication.

Article 6

1. No one is allowed, without a licence previously issued by Government decree, to engage in activities in the economic zone which constitute an infringement of the rights stated in Article 4.
2. General conditions which a license holder will have to meet may be laid down by Government decree. Moreover, when a license is granted, special conditions may be made in it or obligations attached to it.
3. A license may be revoked at all times on account of activities which violate one or more conditions or obligations under which it was granted and, furthermore, at the exclusive discretion of the appropriate authority, on the ground of reasons which derive from the public interest or if the national interest may so require. A similar decision will mention the grounds on which it is based. In special cases this may be omitted.

Article 7

1. Intentional violation of the provisions stated in or resulting from this law will be punishable with a prison term of maximum six years and a fine of maximum five hundred thousand guilders.
2. In the case of a prison sentence, the judge may impose a fine as well.

Article 8

1. Non-intentional violation of the provisions stated in or resulting from this law will be punishable with a jail term of maximum one year or a fine of maximum one hundred thousand guilders.
2. In the case of a jail sentence the judge may impose a fine as well.

Article 9

A person who does not fulfill one or more conditions attached to the licence, as stated in Article 6, or who does not do so on time or in full, or a person who acts in violation of such conditions, will be punished with a fine of maximum one hundred thousand guilders.

Article 10

The acts made punishable in Article 7 will be considered as criminal offences and those made punishable in Articles 8 and 9 as misdemeanors.

Article 11

The objects used to commit offences as described in Articles 7, 8 and 9, as well as goods obtained from the offence, may be confiscated.

Article 12

1. If the offender is unknown or has died before the start of the prosecution, the confiscation may be decided upon by judicial decree, at the request of the public prosecutor.
2. The decree will be made public by the Registrar in the Advertentieblad of the Republic of Suriname and/or in one or more newspapers to be chosen by the judge.
3. The decree will take effect, except if a party concerned files a petition with the Registrar within two months after publication and if it appears in the course of further investigation that no offence was committed regarding the matter in question.
4. During fourteen days the Attorney General has the right to appeal decrees issued in accordance with paragraph 1, to the court. The same applies to decrees issued on account of paragraph 3, resulting from a petition.

Article 13

If one of the acts made punishable in Article 7, 8 and 9 is committed by or through a group or corporation, criminal prosecution will be instituted and the sentence pronounced against the one who ordered the perpetration of the act or who was the actual leader of the unlawful activity or neglect.

Article 14

1. The public prosecutor has the authority, in the case of acts made punishable by Articles 7, 8 and 9, to lay down conditions the voluntary fulfilment of which will cancel the right to prosecution.
2. The legal provisions which apply in this matter to misdemeanors, will be applicable in a similar fashion to criminal offences as described in Article 7.

Article 15

1. With the investigation of acts made punishable by this law are charged, besides persons assigned by Article 8 of the Penal Code, persons belonging to the armed forces of Suriname and/or other persons, especially assigned by the Minister of Justice and Police.
2. The investigations are at all times authorized to confiscate, or claim for confiscation, all objects which may lead to the discovery of the truth or of which the confiscation or destruction, total or partial, may be ordered.

Article 16

1. If the goods confiscated on the ground of Article 15 contain perishables, the Attorney General may grant permission for the sale of these goods or merchandise.
2. The sale will be conducted in public by the investigators, and according to local custom.
3. Proceeds from the sale of goods or merchandise as mentioned above may be confiscated.

Article 17

If the matters dealt with in this law require amending for the sake of its proper execution, a Government Decree may be issued to that effect.

Page 4

Article 18

This Law will take effect on the day following the day of its proclamation.

b. in schaal 14 wordt opgenomen, „Hoofd van de Dienst der Beplantingen”.

No. 25

II. Te bepalen, dat dit Staatsbesluit, waarvan afschrift in het Staatsblad van de Republiek Suriname zal worden geplaatst, in werking treedt op de dag der afkondiging en terugwerkt tot 1 juli 1977.

Paramaribo, 28 maart 1978.
JOHAN H. FERRIER,

De Minister van Binnenlandse Zaken
en Distriktsbestuur,

O. W. VAN GENDEREN.

Uitgegeven te Paramaribo, 10 april 1978.

De Onder-Minister van Binnenlandse Zaken
en Distriktsbestuur,
S. PAWIRO-OELOMO.

1978

No. 26

STAATSBLAD
van de
REPUBLIEK SURINAME

W E T van 14 april 1978

houdende uitbreiding van de territoriale zee van de Republiek Suriname en de instelling van de daaraan grenzende economische zône.

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende dat het wenselijk is om de territoriale zee van de Republiek Suriname uit te breiden, alsmede een daaraan grenzende economische zône in te stellen.

Heeft, de Raad van Advies gehoord, in gezamenlijk overleg met het Parlement, bekrachtigd de onderstaande wet:

Artikel 1

1. De soevereiniteit van de Republiek Suriname strekt zich buiten het vaste land en de binnenwateren uit over:
 - a. een zeestrook grenzende aan zijn kust en omschreven als de territoriale zee;
 - b. het luchtruim boven de territoriale zee en
 - c. de bedding en de ondergrond van de territoriale zee.
2. De Republiek Suriname oefent deze soevereiniteit uit met inachtneming van de regels van het internationaal recht.

Artikel 2

De buitengrens van de territoriale zee wordt aangegeven door een lijn, waarvan elk punt op een afstand van 12 nautische mijl gelegen is van het dichtstbijgelegen punt van de nulmeter dieptelijn, de z.g. basislijn langs de kust.

141179/1000

Artikel 3

De zeestroom grenzende aan en strekkende vanaf de buitengrens van de territoriale zee van de Republiek Suriname tot een afstand van 200 nautische mijl, gemeten vanaf de nulmeter dieptelijn, volgens het bepaalde in artikel 2 van deze wet, wordt aangeduid als de economische zône.

Artikel 4

1. In de economische zône oefent de Republiek Suriname soevereine rechten uit ter zake van de exploratie, de exploitatie, de instandhouding en het beheer van de natuurlijke rijkdommen, zowel levende als niet-levende op de zeebedding en in de ondergrond en de daarboven gelegen wateren.
2. Onverminderd het voorgaande kan bij Staatsbesluit geregeld worden dat de bepalingen van deze wet en de daarop berustende voorschriften eveneens van toepassing zullen zijn op:
 - a. de oprichting en het gebruik van kunstmatige eilanden, installaties en soortgelijke constructies;
 - b. de bescherming van het zeemilieu, waaronder het treffen van maatregelen tegen vervuiling;
 - c. het verrichten van wetenschappelijke onderzoeken en experimenten;
 - d. de opwekking van energie uit waterstromingen en winden;
 - e. alle andere activiteiten, gericht op de economische exploitatie en exploitatie van deze zône.

Artikel 5

In de bovengemschreven economische zône hebben alle Staten met inachtneming van het internationaal recht:

1. vrijheid van scheepvaart;
2. vrijheid van overvlucht;
3. vrijheid om onderzeese kabels en pijpleidingen te leggen;
4. vrijheid om andere internationaal erkende rechten uit te oefenen, verband houdende met de scheepvaart en de communicatie.

Artikel 6

1. Het is een ieder verboden, zonder voorafgaande bij Staatsbesluit verleende vergunning in de economische zône handelingen te verrichten, welke een inbreuk opleveren op de in artikel 4 bedoelde rechten.
2. Bij Staatsbesluit kunnen algemene voorwaarden worden gesteld waaraan een vergunninghouder zal moeten voldoen. Bij het verlenen van de vergunning kunnen daarnevens bijzondere voorwaarden worden gesteld of daaraan verplichtingen worden verbonden.
3. Een vergunning kan te allen tijde worden ingetrokken wegens het handelen in strijd met één of meer voorwaarden of verplichtingen waaronder deze is verleend en voorts, zulks ter uitsluitende beoordeling van het daartoe bevoegde gezag, op grond van redenen aan het algemeen belang ontleend dan wel indien zulks door het belang van de Staat geboden wordt. Een desbetreffende beslissing vermeldt de gronden waarop zij steunt. In bijzondere gevallen kan daarvan worden afgeweken.

Artikel 7

1. Opzettelijke overtreding van de bij of krachtens deze wet gegeven voorschriften wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of een geldboete van ten hoogste vijfhonderd duizend gulden.
2. Ingeval van veroordeling tot gevangenisstraf kan de rechter tevens een geldboete opleggen.

Artikel 8

1. Niet opzettelijke overtreding van de bij of krachtens deze wet gegeven voorschriften wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar of een geldboete van ten hoogste eenhonderd duizend gulden.
2. Ingeval van veroordeling tot hechtenis kan de rechter tevens een geldboete opleggen.

Artikel 9

Hij, die niet, niet tijdig of niet ten volle voldoet aan een of meer der voorwaarden verbonden aan de vergunning als bedoeld in artikel 6 of handelt in strijd met zodanige voorwaarden wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste eenhonderd duizend gulden.

Artikel 10

De feiten, strafbaar gesteld in artikel 7 worden beschouwd als misdrijven en die strafbaar gesteld in de artikelen 8 en 9 als overtredingen.

Artikel 11

De voorwerpen waarmee de in de artikelen 7, 8 en 9 omschreven strafbare feiten zijn gepleegd, alsmede de goederen die uit het strafbaar gestelde feit zijn verkregen, kunnen worden verbeurd verklaard.

Artikel 12

1. Indien de dader onbekend is, of alvorens de vervolging aanvangt is overleden, kan de verbeurdverklaring, op vordering van het Openbaar Ministerie, bij rechterlijke beschikking worden uitgesproken.
2. De beschikking wordt door de Griffier openbaar gemaakt in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en/of in één of meer door de rechter aan te wijzen nieuwsbladen.
3. De beschikking wordt van kracht, tenzij een belanghebbende binnen twee maanden na de openbaarmaking een bezwaarschrift ter Griffie inlevert en gedurende het verdere onderzoek niet blijkt, dat een strafbaar feit ten opzichte van betrokken zaken heeft plaats gehad.
4. Van de beschikkingen, krachtens lid 1 genomen, staat de Procureur-Generaal gedurende veertien dagen beroep open op het Hof van Justitie. Hetzelfde geldt ten aanzien van de beschikkingen, krachtens lid 3 op een bezwaarschrift genomen.

Artikel 13

Indien een der feiten strafbaar gesteld in de artikelen 7, 8 en 9 wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, wordt de strafvervolgving ingesteld en de straf uitgesproken tegen degene, die tot het plegen van het feit opdracht gaf of de feitelijke leiding had bij het verboden handelen of het nalaten.

Artikel 14

1. Het Openbaar Ministerie bezit de bevoegdheid terzake van feiten strafbaar gesteld in de artikelen 7, 8 en 9, voorwaarden te stellen, bij vrijwillige voldoening waarvan het recht tot strafvordering vervalt.

2. De wettelijke voorschriften, te dezen geldend met betrekking tot overtredingen, vinden bij misdrijven zoals in artikel 7 bedoeld overeenkomstige toepassing.

Artikel 15

1. Met het opsporen van de bij of krachtens deze wet strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de bij artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, tevens belast personen van de Surinaamse Krijgsmacht en/of andere personen, daartoe door de Minister van Justitie en Politie aangewezen.

2. De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd om in beslag te nemen zomede ter inbeslagneming de uitlevering te vorderen van alle voorwerpen, welke tot ontdekking der waarheid kunnen dienen of welker verbeurdverklaring, vernietiging of onbruikbaarmaking kan worden bevolen.

Artikel 16

1. Indien zich onder de ingevolge artikel 15 inbeslaggenomen voorwerpen goederen of zaken bevinden, welke aan bederf onderhevig zijn, kan de Procureur-Generaal toestemming verlenen tot verkoop van die goederen of zaken over te gaan.

2. De verkoop geschiedt door de opsporingsambtenaren in het openbaar volgens de plaatselijke gebruiken.
3. De opbrengst der goederen of zaken als voormeld kan worden verbeurd verklaard.

Artikel 17

Indien in deze wet geregelde onderwerpen in het belang van een goede uitvoering van de wet nadere regeling behoeven, kan dit bij Staatsbesluit geschieden.

Artikel 18

Deze wet treedt in werking met ingang van de dag volgende op die harer afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 14e april 1978
 JOHAN H. FERRIER

De Minister van Algemene-
 en Buitenlandse Zaken,
 H.A.E. ARRON

De Minister van Justitie
 en Politie,
 S. BADRISINGH

De Minister van Landbouw,
 Veeteelt en Visserij,
 J. SISAL

Uitgegeven te Paramaribo, de 10e juni 1978

De Onder-Minister van Binnenlandse
 Zaken en Distriktsbestuur,
 S. PAWIRO-OELOMO

S T A A T S B L A D van de R E P U B L I E K S U R I N A M E

W E T van 20 juni 1978 tot verlening van de Surinaamse nationaliteit aan Gonsalves Herman en 25 anderen.

D E P R E S I D E N T V A N D E R E P U B L I E K S U R I N A M E,

In overweging genomen hebbende, dat er aanleiding bestaat tot naturalisatie van de heer GONSALVES, HERMAN en 25 anderen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, in gezamenlijk overleg met het Parlement bekrachtigd de onderstaande wet:

Artikel 1.

De Surinaamse nationaliteit wordt bij deze verleend aan:

1. GONSALVES, HERMAN, geboren te Georgetown, Guyana, op 11 mei 1949, wonende aan de Graaooogstlaan No. 20 in het distrikt Suriname;
2. LEE, CHUN HING, geboren te Kwantung, China, op 20 november 1939, wonende aan het Middenpad Kwatta no. 43 in het distrikt Suriname;
3. LEE, WOON KAM, echtgenote van LEE, CHUN HING, geboren in China op 29 november 1942, wonende aan het Middenpad Kwatta no. 43 in het distrikt Suriname;
4. CHAN, FAT ON, geboren te Kwantung, China, op 21 november 1935, wonende te Santen, Wonoredjo, perc. no. 398 in het distrikt Marowijne;